

HALADÁS

(VASUTI FOLYÓIRAT.)

VASUTI SZAK- ÉS SZÉPIRODALMI HETILAP

A MISKOLCZI MAV. ALTISZTI-KÖR HIVATALOS KÖZLÖNYE.

A SZERKESZTÉSÉRT FELELŐS:

BANOVITS LÁSZLÓ, segéd-titkár.

Előfizetési ára:

Egész évre ... .. 8 korona
Fél évre ... .. 4 korona
Negyed évre ... .. 2 korona

Szerkesztőcég:

Miskolcz, Szemere-utca 26. sz.

Megjelen minden vasárnap.

Balesetbiztosítással:

Egész évre ... .. 14.- kor.
Fél évre ... .. 7.- kor.
Negyed évre ... .. 3-50 kor.

A balesetbiztosítás (18-tól 60 éves korig) a »Nemzeti balesetbiztosító részv. társ.«-nál 3000 koronára halál esetre és 3000 koronára állandó munka-képtelenség esetére szól.

A vasuti jogügyekről.

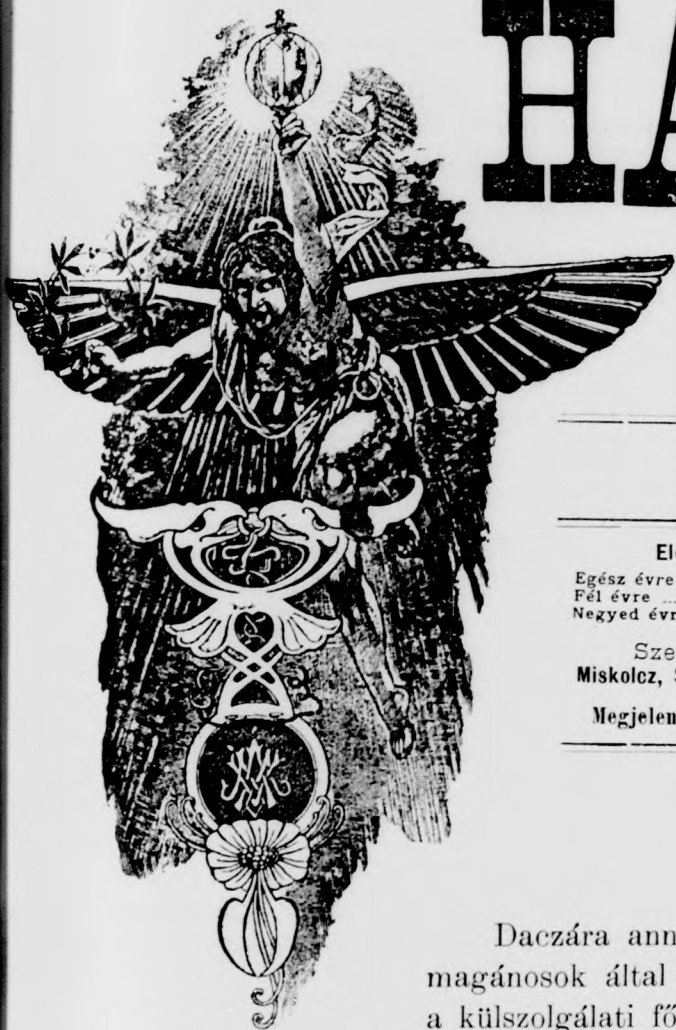
Miskolcz, 1905. április 1.

Daczára annak, hogy az üzem lebonyolítása közben magánosok által elkövetett kihágásoknál követendő eljárást, a külszolgálati főnökségek számára, kellőleg megvilágítják és nagy körültekintéssel magyarázzák a kiadott rendeletek, mégis lépten-nyomon előfordul, hogy az üzletvezetőség jogügyi osztálya a beterjesztett feljelentéseket helyesbíteni kénytelen és igen gyakran előfordul, hogy a bíróságok a feljelentéseket elutasítják, illetve a panaszlottakat felmentik.

Ennek oka természetesen abban rejlik, hogy a feljelentések nem tételnek meg kellő körültekintéssel. A feljelentések megtételénél lényeges dolog az illető panaszlott személyazonosságának és lakhelyének pontos megállapítása, valamint megállapítandó a közelben levő és az eset szemtanujaként szerepelt tanúk személyazonossága és lakhelye is, mert hiszen a bíróság által történő visszautasításnak legtöbb esetben a „bizonyítékok hiánya“ az oka, mert a bíróság a pályaőr vagy mozgórnek, mint egyedüli tanunak vallomását nem tekinti elegendő bizonyítéknak.

Gyakori eset az is, hogy valamely kihágás megtörténtéről a külszolgálati főnökségek, az állomási személyzet jelentése, illetve vallomása alapján tesznek feljelentéseket a bíróságnál s bár a feljelentés kétségtelenül megállapítja a panaszlott cselekmény deliktumát, a tárgyalás mégis — felmentéssel végződik azért, mert a tanuként kihallgatott alkalmazottak vallomásaikat megváltoztatják, eskü alatt nem azt vallják, a mit szolgálati főnökeik előtt, s a mi valójában a feljelentés alapját képezi.

Csak azon készítmények valódiak, melyek az itt látható védjeggyel vannak ellátva.

Tagadhatlan, hogy ezek a dolgok a felesleges, tényleges munkaszaporitáson kívül az intézetnek tekintélyes anyagi károkat okoznak és a feljelentések komolyságát veszélyeztetve, erkölcsi szempontból is károsak.

Ennélfogva tehát az ily feljelentések megtételénél mindinkább szükségessé válik, hogy a külszolgálati főnökségek minél körültekintőbb gondosságot fejtsenek ki s tán leghelyesebb eljárás lenne a jelentést tevő és tanukként szerepelendő alkalmazottak vallomásáról jegyzőkönyvet felvenni, hogy a tanuvallomásoknak a bíróság előtti megváltoztatása esetén az eltérések megállapíthatók s az illetők felvilágosításra felhívhatók legyenek.

Ezeknél azonban lényegesebb és sokkal nagyobb munkaszaporulatot okozó bajok kutforrásai az *utánfizetések*.

A tényálladéki jegyzőkönyvek legnagyobbbrészt, az ott lévő rubrikák kitöltésével, megjelölik az utánfizetésre kötelezett nevét és lakhelyét s mégis a behajtás iránt megindított eljárás során az utánfizetések ötven százaléka, a leírás iránti előterjesztéssel végződik.

Ennek rendszerint a személyazonosság megállapításának hiányos volta az okozója, amelyet lényegesen megnehezít az a körülmény, hogy sok utánfizetésre kötelezettnél semmiféle hiteles okmány nincs és ha van is, ezek a városon kívül a közelebbi lakezimet nem tartalmazzák és így meg kell elégedni az illető fél vallomásával.

Az utánfizetéseknel legcélravezetőbb eljárás a zálogolás betartása, de ha az utánfizetésre kötelezettnél még zálognak alkalmas tárgy sincs, akkor nagy a valószínűség, hogy az ily utasok

TÁRCZA.

A „bölény.“

Irta: Vértesy Gyula.

Szilaj, vad multság folyt a kis budai vendéglőben. A »bölény« tette le a harmadik doktorátust, annak az öröme ittunk. Hogy azonban a jogtudományok mélyen tisztelt doktorainak a neheztelését egy perczre se vonjuk magunkra, ezennel kijelentjük, hogy a »bölény« szót a világejrt sem használtuk sértő értelemben.

No hiszen, egyéb se kellett volna, mint hogy Berký Bernátot olyan szóval illesse valaki, amiért ő megsértődött volna! Menten megfojtotta volna azt a szerencsétlen halandót, aki erre mert volna vetemedni.

A »bölény« ért azonban nem haragudott. Sőt dicséretnek vette. Szerette is, ha így szólították. Büszke volt a negyvenöt czen-timéter széles nyakára, széles vállára. Még a hangja is, vastag, mély hangja, olyan bömbölésszerűen hangzott. És a modora is olyan vad, parasztos volt. Csak úgy fél-vállról dobálta a szót akárkinek is. Az iskolatársaival ép olyan hangon beszélt, mint a professzoraival. Ügyvédi irodát alig tudott kapni, mert minden főnökével összeveszett. Egyet pláne ki akart dobni a saját

lakásából. Még pedig az első emeleti ablakon keresztül.

Szegény legény volt, aki abból élt, amit az irodákban keresett és még sem tudott parancsolni magának. Ha egyszer a fejébe vette, hogy a princípálisának megmond valami kardinális gorombaságot — hát megmondta, ha tudta volna is, hogy a feje utána vesz.

Hideget, meleget, éhséget úgy tudott tűrni, mint akármelyik vadállat. Rá se hederített ha kítették a szürét egyik másik irodából. Retken meg kenyéren élt akármeddig; a telet se bánta, mert úgy sem fütetett, a nyarat se, mert a legmelegebb napokon is eljárta vastag téli ruhában, ha a nyári gúnnyáján tul kellett adnia.

Inni is szeretett; ha került egy kis pénze el is itta hamarosan. Hanem olyankor nem volt tanácsos vele találkozni. Égyszer egy étteremből kiverte az egész közönséget a pinczerekkel s a tulajdonossal együtt.

Szóval nem tartozott a legkellemesebb emberek közé. S inkább csak azért voltunk néha vele együtt, mert féltünk tőle, hogy ha elkerüljük, hát patáliát csap. És se lovgiatlan, se lovgias uton nem volt tanácsos vele elintézni az ügyeket. Egy embert már úgy összevagdalt, hogy belehalt, kettőt pedig örökéletére nyomorékká tett.

Félelmetes, vad ficzko volt a »bölény«! És bizony semmi gyönyörűség se volt vele

utánfizetése, az ősszeg — leírásával fog végződni.

Mindezeket összegezve, felhívni óhajtjuk érdeklődő olvasóink figyelmét arra, hogy a jövőben, a fent elsorolt esetekben minél nagyobb körültekintést és gondosságot fejtsenek ki, mert a jelen körülmények között, a jogügyi osztály ily apró ügyei kerékkötő és hátráltató eszközökké válnak, melyek csak hátrányára vannak az ügyforgalom akadálytalan lebonyolításának, azonkívül a bíróság előtt is rontják a feljelentők az intézet tekintélyét.

Keresetlen őszinteségek.

III.

— Világosságot a nyelvkérdésben!

Ne méltóztassék megijedni, nem arról a nyelvkérdésről leszen ezuttal szó, mely ez időszert a „legmagasabb polgári és katonai méltóságok“-nak okoz éppen nem irigylendő fejfájást. Ez a nyelvkérdés a politikához tartozik, amihez pedig nekünk, — szaklapnak —

együtt lenni. A gondolkozásmódja s a szavai is olyan durvák voltak, mint ő maga. Jogi dolgain kívül nem olvasott semmit. A lelkét meg a szivét nem nemesítette semmivel. El is durvult alaposan. Czinikus, goromba volt: a legszentebb dolgokból is csak gunyt üzött. S a gyöngédség egy szikrája se pattant ki soha ebből a vad emberből. Meg voltunk róla győződve, hogy szíve sincs. Kerültük is ha tehetjük.

Különösen én kerültem Durva modora s ugyszólván minden szavában megnyilatkozó érzéketlensége végtelenül bántó hatással volt reám.

Nem győztem eléggé bámulni, hogy valaki hogy vetkőzhetik ki ennyire minden nemesebb érzéséből!

Hanem azért minden bámulatom mellett, most is alig vártam, hogy szabadulhassak tőle. De nem csak én, hanem a többiek is, akik vele voltunk.

Ugy szedett össze mindnyájunkat az utcán

— Velem jössz! Letettem a doktorátust. Mulatni akarok!

— De kérlek, nekem dolgom van —

— Bánom is én! Jössz!

És menni kellett. Rámordult az emberre s ránézett nagy szurós fekete szemével és engedelmességet nekik mindenki. De hiába való is lett volna minden ellenkezés. Képes lett volna ott az utcán skandalumot csinálni.

e helyen szólnunk nem lehet. A mi nyelvkérdésünk tisztán vasutas ügy, amely — sok más ügygyel egyetemben — már régesrég megérett a végleges rendezésre.

Mert akármelyik oldaláról nézzük is a dolgot, ez a mi vasutunk igazgatóságostól, üzletvezetőségostől, meg minden egyebestől együtt nem egyéb, mint egy óriási szállítási vállalat. Az a tény, hogy ez a szállítási vállalat az államé, csak annyit változtat a dolgon, hogy alkalmazottai — a köz javáról és érdekéről lévén szó — fokozottabb, buzgóbb és odaadóbb szolgálattételre kötelezvék, mint bármely más magánvállalatéi, mert a vasut van a közönségért és nem a közönség a vasutért.

Mindez tény. Ha pedig ez tény, akkor tény az is, hogy ennek a szállítási vállalatnak minden egyes alkalmazottja, tekintet nélkül az állására és rangjára, tartozik legjobb tudása és tehetsége szerint az intézet és a nagyközönség javára és előnyére közremunkálni azon a helyen és abban a körben, ahova felsőbbse által rendeltetett.

Ebből kifolyólag tartozik az alkalmazott a hozzá utbaigazításért vagy felvilágosításért

Ilyen vagy legalább is ilyenfajta meghívásokra gyűltünk össze a »bölény« tiszteletere a kis budai vendéglőben. Pesten nem mertünk vele maradni, mert tudtuk, hogy aznap este okvetlenül fog skandalumot csinálni — hát legalább Budán kevesebb baj lesz vele. Talán itt majd nem is találkozik olyanokkal, akikbe belekőthet.

Pedig nehéz volt rábeszélni, hogy ide jöjjön. Mindenáron a Pannóniába akart menni. Neki ma nagy napja van, pénze is van, hát uri helyen akar mulatni.

— Vagy talán azt hiszitek, hogy nem való vagyok oda? — De mikor ezt kérdezte, akkor már csak úgy világított nagy szeme.

— Dehogy hisszük, hanem Budán jobb bor van. Csakis ott kapni ma már tiszta bort. Ez az argumentum azután szerencsére használt s így történt, hogy Berky Barna nagy napját egy kis budai vendéglőcske piros asztalánál ültük meg.

Kegyetlenül sokat ittunk már. Nem a magunk jószántából, de mert Barna erőszakal töltötte belénk a bort. Minden poharat fenéig kellett inni!

— Mit, te nem akarsz az én egészségemre inni? — rivallt rá egy-egy hátrálékosra és az rögtön kiitta a borát az utolsó cseppig.

Nekipirulva ültünk az asztal mellett. Az arczok lángoltak, a szemek ragyogtak — kezdett a kompánia alaposan becsipni. Az

forduló utast vagy szállító felet — amennyire csak ez módjában áll és erre képes — tanácsosal és pedig a lehető legudvariasabb módon és formában ellátni

Mindezt pedig azért bocsátottam előre, mert rövid idő előtt éppen ennek az ellenkezőjéről győződtem meg egyik nagyobb rendelkezési álmásunkon (mentségeül szolgál az illető alkalmazottnak, hogy ez idő szerint még csak breeches nadrágos, reitstiflis, félre vágott sapkás gyakornok, akinek még legalább is hét esztendeig kell várnia, míg belőle igazán vasutas lesz. Akkorra bizonyosan leveti a breeches nadrágot.)

Ugy történt a dolog, hogy a berni egyetem egy tiszteletreméltó ősz tanára kiszállván az illető állomáson, valami felvilágosításért fordult — a jegyét illetőleg — a ka auzhoz, még pedig — a mihez a magyar kalauzok füle nem igen van szokva — „kérőleg és udvariasan“. Kérte pedig a felvilágosítást, minthogy más nyelven nem tudta magát megértetni — németül. A kalauz, aki történetesen éppen olyan jó német, mint magyar volt, sietett az ősz uri embernek, akivel már előzőleg az utazás tartama alatt

is beszélt — a kívánt felvilágosítást tőle telhető előzékenységgel megadni, természetesen szintén németül.

Nosza felpattant erre a „breeches nadrágos gyakornok ur“, hogy így meg amugy, micsoda germanizálás ez a szolgálatban. Nem e tudja a kalauz, hogy az üzletvezetés már többször megtiltotta az idegen nyelven való gajdolást.

A kalauz pedig (vén róka lehet, már lassan lassan bele szürkül a kondoktoroskodásba) nyugodtan, flegmatikusan főzte le a gyakornok urat a következőképen:

Én azért beszélek németül, gyakornok ur, mert én így is tudok és mert ez, egy magyarul nem tudó utassal szemben kötelességem általában, de meg uri emberrel szemben különösen. Ez az udvariasság legelőkelőbb szabálya és én feltételezem gyakornok urról, — mint uri emberről — hogy ha tudna németül és az az ur hozzá fordult volna kérésével, ugyanezt tette volna.

Mi türelem, tagadás, gyakornok ur, annak a kondoktornak igaza volt. Akkor, amikor az ország idegen forgalmának az emelése céljából vállalatok alakulnak, öles plakátokat

üvegek mind gyorsabban teltek és ürültek; szemtelen, frivol anekdotákat kezdtek el beszélgetni, az asztalfőn ülő „bölény“ olyan nagyokat kaczagott, hogy szinte megreszketett bele a kis szoba fala. Azután nekifogtak az éneklésnek. A duhaj, vig nóták meglehetősen disharmonikus előadásban ugyancsak harsogtak. A negyvenes kezdett már nem izleni.

— Jobb bort adjatok! Ez kocsisnak való! Hé pinczér, a nyolczvanashól két litert!

— No hiszen innen ma nem megyünk haza épkézláb — gondoltuk magunkban — hanem azért elszántan nótáztunk tovább. Csak a kis szőke Kerekes Béla állt fel az asztal mellől, mikor odatették a hatalmas, vörös borral teli üvegeket:

— Engedjétek meg fiuk — de mennem kell!

— Megörültél? — mordult rá Berky.

— Holnap reggel dolgom van. Két tárgyalásom is van és a prinzipálisom sincs idehaza.

— Nyomorult szolgálélek!

— Nem Barna, ez nem szolgálélekűség csak kötelességteljesítés.

A vad legény felugrott s első pillanatban úgy látszott, mintha valami súlyos durvaságot akart volna mondani, hanem azután csak megint leült. Mindössze végignézett rajta gunyosan s elkezdett kacagni:

— Fiu nagy csacsi vagy még te!

— Lehet, hanem...

— Hanem azért még sem mégy el innen egy tapodtat sem! Én mondom azt neked, én Berky Barna, én a „bölény“!

Felugrott a székéről és szikrázó szemmel, még jobban kigyult arczzal odaállt Kerekes elé.

— Nem eresztelek! Azt akarom, hogy velünk maradj!

— Nem lehet. Az anyámnak is megígértem, mióta a multkor egyszer, olyan becsipve kerültem haza — hogy többé nem iszom annyit. Meg akarom tartani a szavamat.

— Éretlen tacsó, holmi vén asszonyoknak megígéri, hogy nem iszik és megtartja.

— Barna, te most részeg vagy és nem is bírnék veled így, de majd holnap elégtelt veszek tőled, ezért a pimasz sértésért.

— Gazember! — ordította fel a „bölény“ s neki akart rohanni Kerekesnek — szerencsére nem engedték és meg is tudtuk addig tartani, míg Kerekes kiugrott a szobából. Épen jókor, mert úgy lerázott magáról mind a hatunkat, mint valami igazi „bölény“ a nekiesett kutyafalkát.

— Elszaladt a nyomorult! Hagy menjen! Ma nem bánom. De holnap megölöm. — Istenemre, megölöm! No, hanem ez ne zavaron azért minket. Hé korcsmáros, vagy pinczér — cigányt kerits elő, ha a föld alól is.

függesztenek ki mindenfelé, hirdetve az ország látnivalóit, nevezetességeit, kedvezményeket adnak, koncessziókat tesznek, akkor nem a sovínisztáskodás a hazafias kötelesség, hanem az idegenek iránti előzékenység és udvariasság. Az a czitált üzletvezetőségi rendelet pedig nem az idegen ajku és magyarul nem tudó utasokkal idegen nyelven érintkezést tiltja meg — legalább az én hitem szerint — hanem igenis beszüntetni czélozta és ma már — elimerés illeti érte a kibocsátóit — be is szüntette azt az igazán kárhozatos állapotot, amikor a magyar állam vasutak állomásán a magyar államvasuti alkalmazott oda kiáltotta a kollegájának, hogy

„Hörch Szep, Steig, nuf af die masin. und hól róbi mein szah“.

Vagy amikor kissé feljebb tőlünk, arra a nagy Kriván táján úgy érintkeztek magyarul oda való kollegáink, hogy

„Pockáj, Pável aj já idem nutru do canzellárie u páná Stationséfa“.

Ez az, amit meg akartak és meg is szüntettek ezzel a rendelettel és ami a magyarosodás szempontjából mindenesetre szép

A korcsmáros odasugja a csaposlegénynek, hogy mondja, hogy későn van már, nem szabad muzsikálni. A legény meg is mondja

— Micsoda? Ha én parancsolom, akkor se?

— Nekem nem parancsol az ur! — veti oda hetykén a hatalmas termetű csapos legény. De még ki se mondta, már elcsatant egy hatalmas pofon az arcán.

Megtántorodott, hanem azután nekiment Berkynek. Felugráltunk, hogy hátha segítségre lesz szüksége, mert lehet, hogy sokat ivott, lehet, hogy tulizgatott s ezért nem lesz az erejénél — de bizony hiába fárasztottuk magunkat, mert mire felálltunk az öles legény ott feküdt a földön és vastag nyakába belemélyedtek a Berky vasujjai.

— Hát hozol e cigányt, te gazember?

— Hozok nagyságos uram, csak ereszen el!

A korcsmáros is, aki ijedten huzódott meg, előjött s ráparancsolt a legényre:

— Nem mondtam én is neked, hogy hozz? Takarodj cigányért!

A legény duzzogva ugyan, de szerfölött illedelmesen eltávozott, a korcsmáros pedig afölötti örömeben, hogy őt nem bántották, megkérte Berkyt, hogy hagy hozhasson fel az ő legjobb borából:

— De a legjobból, te méregkeverő — kiáltotta utána Berky

eredmény. Azt azonban megtehetnék nagyra-becsült feletteseink, hogy e tárgyban világosan rendelkezniének, mert mint a fennebb elmondottakból kitünik, vannak esetek, amikor idegen nyelveket használni kötelessége az alkalmazottnak és érdeke intézetnek és közönségnek egyaránt.

Forgách Boldizsár.

HIREK.

* **Ejegyzés** Frank Vilmos miskolci vasuti hivatalnok, a napokban eljegyezte Kassán Goldmann Ignác háztulajdonos leányát, *Etelkát*.

* **Hirek a Ksod vasut köréből.** Dessewffy Ferencz kassa—oderbergi vasuti felügyelő eddig pályafentartási főnök Teschenben, saját kérelme folytán az eperjesi osztálymérnökség vezetésével bízott meg. *Vladár* József mérnök-gyakornok Poprádról Zsolnára, *Zsoldos* Pál segéd mérnök Rózsahegyéről Poprádra, *Hann* Ferdinánd s. mérnök Teschenből Eperjesre, *Maixner* Emil főmérnök, osztályvezető Eperjesről Rózsahegyre, *Flütsch* István mérnök-gyakornok Eperjesről Ruttkára, *Deb-*

Az ó sashegyi felkerült az asztalra. Jól izlett. Hálából a korcsmárost is odaültették az asztalunk mellé. A cigány is előkerült. Valami keserves, vályogvetőkből előlépett banda. De nekünk már akkor az is jó volt. Eszeveszett kedvünk kerekedett. — A „bölény“ kiugrott az asztal mellől s elkezdett táncolni Hatalmasakat kurjantgatott. A konyhából bekerült egy jól megtermett sváb leány is. Berky elkezdte tánczoltatni. A korcsmáros is becsipett a borától. Kiabált a csapos legény után, hogy lányokat kerítsen, mert egygyel nem tánczolhatnak annyian.

Egyszerre csak kinyilt a szomszédszoba ajtaja s belépett egy kis öt-hat esztendőös leányka Egyenesen odalépett Berky Barna elé és csöndes, szomorú hangon mondta neki:

— Bácsi, a mamám beteg Szeretne elaludni.

— Eh, dehogya beteg. — kiáltott fel a korcsmáros. Csak mindég nyavalyáskodik. Tetszik tudni, elkényeztetett személy. Különben unom is már a dolgát.

A »bölény« lehajolt a kis leányhoz s mintha egyszerre csak kieserélték volna, szelid, résztvevő hangon kérdezte:

— Nagy beteg?

— Mindég köhög és vért is köp. Jaj, olyan sápadt, csak néha piros. Mindég fekszik.

— Persze, hogy fekszik. Bár csak már megszabadulnék tőle.

reczeny Miklós mérnök-gyakornok Ruttkárol Kassára és *Kovách* Albert segéd-mérnök Kassáról Teschenbe áthelyeztetett.

* **Elgázolás.** A márczius hó 23-án reggel Miskolc felől induló gyorsított személyvonat Feled és Dobóca között elgázolta Nagy Borbála simonyi-i lakost, ki annyira süket, hogy sem a vonat dübörgését, sem a füttyöt nem hallotta. A szerencsétlen 54 éves asszony a sinek mellett haladt s a gyorsan haladó vonat, melyet megállítani nem lehetett, elütötte a süket asszonyt, ki fején, törzsén és lábán súlyos sé üléseket szenvedett. A nagy vérvesztéstől halálsápadtra vált öreg asszonyt behozták a közkórházba, hol még aznap délután a leggondosbbb ápolás daczára meghalt. Az esetet bejelentették a bírósághoz, mely a hulla törvényszéki boncolását elrendelte, a vizsgálatot ez ügyben megindította.

* **Vasutépítések Szlavóniában.** A kormány Verőcze vármegye azon határozatát, hogy a drávavölgyi vasut meghosszabbítását Vocinig, továbbá a Beliscétől Valpovon át Eszékig tervezett vasutat 350,000 kor. hozzájárulási összeggel támogatja, jóváhagyta. Ezenkívül megengedte, hogy Eszék városa a tervezett

Berky int a cigányoknak, hogy hallgassanak el s pénzt dob oda nekik:

Takarodjatok!

A cselédleányt is kikergeti s azután elkezd simogatni a kis leány szőke haját. Nem szól semmit, csak néz maga elé. Eszébe jut egy régi kép. Mikor az ő anyja is nagy betegen feküdt. Akkor nagyon sajnálta, azóta nem is jutott az eszébe. De most is miért jut! Ugy szégyenli, hogy el érzékenyedik Szeretné elpalástolni a dolgot, mert még végre megesik rajta az a szégyen, hogy sirni látják.

Rákiált durván a gazdára:

— Fizetni! Az ilyen nyavalyás háznál nem maradok! Menjünk.

Odakint már sötét volt, de azért mégis, mintha azt láttam volna, mikor a szobából kiléptünk, hogy a »bölény« szemében köny csillogott. Azután, hogy jöttünk lefelé a meszes Atilla-utczán, elkezdte magában énekelgetni, de nem olyan vad harsogással, a mint máskor szokta, csak lassan dudolgatva:

Édes anyám is volt nekem

Késervesen tartott engem,

Éjszaka font, nappal mosott

Mindég rólam gondolkozott . . .

Másnap pedig elment Kerekes Bélához és bocsánatot kért tőle, amiért az édesanyjáról olyan tiszteletlenül beszélt.

eszek — valpovo — biliscei vasut építéséhez 150 000 koronával járuljon, amelylyel annak megvalósítása biztosítva van. E vonal eredményesei a gelsei Guttman testvérek czég, az építést még a nyár folyamán meg akarja kezdetni.

* **Gyula-barakonyi vasut.** Békésvármegyében új h. é. vasut létesítésén táradoznak, mely Gyula várostól Simonyifalván át Barakony községig vezetne. Az új vasut terveit Békésvármegye alispánja már felterjesztette a kereskedelmi miniszterhez és egyuttal a közgazgatási bejárás elrendelését kérte, hogy az építkezéseket mielőbb megkezdhessék.

* **Az arad kétegyháza-orosháza szentes-csongrádi vasut** építését április folyamán megkezdik, hogy 1906. elején átadhassák a forgalomnak.

* **Magyar es osztrák vasutak.** Az osztrákok egyikérve amellet, hogy a kiegyezés óta Magyarország prosperált Ausztria rovására, a vasutak fejlődése. 1877 ben Ausztriának kétszerannyi kilométer vasutja volt, mint Magyarországnak. Az arány ez volt: 5890:4200. Ma Magyarországon több a vasut kilométer mennyisége, mert ez kitesz 31,000 kilométert, szemben az osztrák 19,400 kilométerrel.

* **A csongrád orosházi vasut** létesítéséhez az építő-vállalkozók által kért 60,000 korona hozzájárulást megtagadta.

* **A nagyvarad-tenkei vasut** engedélyese, Okolicsányi Zoltán dr. beadványt intézett Nagyvarad város tanácsához, melyben azt kéri, hogy a nagyvarad ősi vonalrésznek Nagyvarad területén való átvezetéséért évenként egy darab arany szolgálmi díjat fizesen és ezért a szolgálmi díjért a város utait, utcáit köztereit és hidait a vasut elvezetésére felhasználhassa.

* **Viczinális szubvencziók.** Az 1903 évben a szabványszerződés alapján 99 helyi érdekű vasut 6939 kilométernyi hálózatall volt az Államvasutak üzemében. E hálózatba befektetett tényleges építési tőke 484,549,116 koronát tett ki. A hozzájárulások 183,189,570 koronát tettek ki, ami 37.8 százaléknak felelt meg: állami hozzájárulások, posta 26,114,176 korona, forgalmi eszközök 2,064,100 korona, csatlakozások 508,300 korona, egyéb hozzájárulások 45,717,610 kor., összesen 74,404,186 K. törvényhatósági hozzájárulások 47,055,836 korona, községek és magánosok hozzájárulásai 61,729,548 korona. Vagyis a tényleges építési költségekhez az állam 15.3 százalékkal, a törvényhatóságok 9.7 százalékkal járultak hozzá. Az állami hozzájáruláshoz hozzászámítandó a szabványszerződéssel vallott jelentékeny költség amely a pénzbeli segílyt tetemesen meghaladja.

Mióta élek, mindig különös dolgok történtek velem. Fiatal éveimben, a melyet a jezsuita atyák gondoskodó felügyelete alatt morzsoltam le, csodával határos történetek hősévé tett a véletlen, jobbára elmosódtak már ezek emlékezetemben, csak egy-egy töredék maradt meg belőlük, emlékeképen a fölöttem lezajlott ifju kornak. Azt hittem akkor, hogy a férfikor mesgyéjére lépve, vége szakad örökre az éféléknek, a melyek a végtelenségig fokozták már idegességemet s szinte veszedelmes irányba terelték a gondolataimat is. De nem. A fátum üldözött tovább, — még akkor is, a mikor megnősültem.

A feleségem, — Nóra volt a neve — tisztességes polgári családból származott, de nem volt már épen fiatal. Huszonnégy éves korában vettem el. Nóra, — ugy gyanítom legalább, — csak azért jött hozzám, hogy ne maradjon vén lány. De én szerettem őt. A legforróbb, legigazabb érzelem dobogtatta szívemet, mikor az oltár elé léptünk, hogy össze kapcsoljon bennünket a plébános áldása.

Kezdetben igen boldog volt életem, — sőt hivataltársaim irigy szemmel nézték a jóléteimet.

No, nem sokáig tartott. Feltűnt ez a nagy irigység a fátumnak, az én esküdt ellenségemnek, a mely minden áron elakart pusztítani — és azonnal munkához látott, hogy végét szakítsa a boldog napoknak. Egy délelőtt hivatalos elfoglaltságom között egyszerre a fejembe ütött az a régi, nehéz fájás, szinte egy perc alatt elgyöngyültek az idegeim és szürke fátyol borult a szemeim elé. Megszédültem akkor kissé és megdöbbenem, de azért nem szóltam semmit. Igyekeztem rajta, hogy elfeledjem valamiképen, de hiába, nem lehetett. A halántékaim egyre lüktettek, a fejem fájt, épen mintha nehéz kalapácssal ütötték volna. Ez a régi — gondoltam. A dolog megállott a kezem alatt, a szívem abnormálisan kezdett dobogni s én kétségbeesett erőlködéssel küzdöttem, hogy visszanyerjem az erőmet. Hiába volt minden.

Igy teltek a napok és én egyre gyötrődtem magamban, hogy mi fog most velem történni? A levegő körülöttem telve volt eseményekkel, irtózatossá, kétségbeesítő gondolatokkal s nem volt rá elég erőm, hogy elháríthassam magamról a fenyegető veszedelmet.

A lelkem is háborgott. Éreztem, hogy lassanként, szinte észrevétlenül, tolvaj-óvatossággal egy kínos valami feszkelődik be a lelkem közepébe. Nőt, nőt egyre, mint a mérges kelés, a mely ok nélkül támad és lazba ejti az egész testet. Alig egy hét múlva arra a borzasztó valóra ébredtem, — hogy az én keleşem immáron teljesen megérett. Sőt nevet is tudtam neki adni, a neve: féltékenység volt.

Ettől kezdve vége szakadt minden nyugalmamnak. Éjjel-nappal ezzel a lélekgyötűző gondolattal

NÓRA.

Az
saság
rendes
nöklété
összesel
seltek.
határoz
sére Ko
vényese
tan. iga
letéről
ügvelő-
férfiak
üzletévi
tartalék
50 fill.
hagyta.
ságnak
hogy a
talék m
ki. Köz
tóság és
ján 14.0
közgyül
megejt
ügvelőbi
szedő k
Vilmos
lott, kin
bizottság
dr. vála
részvén
zölte Cs
alkalom
pelte ko
25-ik év
ovációér
Miatán
társaság
üdvözle
get ért.

A bor
erősebb,
mérő ne
(kivált
pohárba
móst a
határoz
mondha
gyöngét
a bor v
gyenge.
mondja.
A sző
vetkező
ők a sz
szecska
egy réte
mást fő
száraz é

Az Első Magyar Általános Biztosító Társaság márc. 6-án délután 4 órakor tartotta évi rendes közgyűlését gróf Csekonics Endre elnöke alatt. — Jelen volt 26 részvényes, kik összesen háromszáztizennyolc részvényt képviseltek. Az elnök megállapítván a közgyűlés határozatképességét, a jegyzőkönyv hitelesítésére Kostyán Ferenc és Barcza Károly részvényeseket kérte fel. Ezután Jeney Lajos udv. tan. igazgató terjesztette elő az 1904-iki üzletéről szóló jelentést. Felolvastatván a felügyelő-bizottság, valamint a matematikai szakferfiak jelentése is, a közgyűlés az 1904-iki üzletéről szóló mérleget, mely a szabályszerű tartalékolások és levonások után 1,251.194 K 50 fill. tiszta nyereséget mutat ki — helybenhagyta. Az igazgatóságnak és felügyelő-bizottságnak a felmentvényt megadta s elhatározta, hogy a részvényenként 400 koronát tevő osztalék már a holnapi naptól fogva fizetessék ki. Közhasznú és jótékony célokra az igazgatóság és a választmány együttes javaslata alapján 14.000 koronát szavaztak meg. Egyéb, a közgyűlést illető folyó ügyek elintézése után megejtették a választást egy megüresedett felügyelőbizottsági tagsági helyre. A szavazat szedő küldöttég, mely Jankovich János, Lampel Vilmos és Szende Károly részvényesekből állott, kihirdette az eredményt, hogy felügyelőbizottsági tagul egyhangulag Berzeviczy Albert dr. választott meg. Végül Jankovich János a részvényesek nevében lelkes beszéddel üdvözölte Csekonics Endre gróf elnököt abból az alkalomból, hogy a társaság e napokban ünnepelte kormányzótestületi taggá választásának 25-ik évfordulóját. Csekonics Endre gróf az ovációért meghatottan mondott köszönetet. — Miután még a jelen voltak Ormódy Vilmost, a társaság vezérigazgatóját is a legszívélyesebb üdvözlésben részesítették, a közgyűlés véget ért.

Hasznos tudnivalók.

A bor szesztartalmát, vagyis, hogy melyik erősebb, melyik gyöngébb, minden szesz mérő nélkül megtudhatjuk úgy, ha a bort (kivált fehér borokat, rizlinget, sárfehéret) pohárba öntve, világosság felé tartjuk; ha most a bor felületén végignézzünk és egy határozott kék sávot veszünk észre, bizvást mondhatjuk, hogy a bor erős. Ha a kék szín gyöngébb, vagy éppen nem is látszik, úgy a bor vagy nem nagyon erős vagy éppen gyenge. Ez a bor, ahogy a magyar ember mondja, bátran iható.

A szőlő eiktartása. Egy amerikai lap a következő eljárás módot közli, mely szerint ők a szőlőt (legalkalmasabban rozsa, szalma) szecska közzé, ládába akként rakják, hogy egy réteg szecska s egy réteg szőlő egymást fölvaltva megtöltik a ládát és ezután száraz és hűs helyre állítják. Ajánlatos azon-

ban a szőlőt pár napig szellős helyen kitéríteni, hogy némileg a fölös nedvességtől megszabaduljon. Az így kezelt termés kétszeres jövedelmet is hoz. Mindenesetre figyelemre és követésre méltó.

Innen-onnan.

A rendjelet megérdemelni:
Ehhez csak egy kéz kell, mely — ad:
S a rendjelet viselni:
Ehhez sem kell ész, csak — kabát.

Nő — uj ha tiútság, ez nagyobb hiba,
Mint hogyha tü szurkálta össze-vissza;
A nő inkább legyen liba,
Mint — kékharisnya

FEJTÖRŐ.

— Lapunk olvasóitól szívesen közlünk rejtvényeket. —

Szórejtvény.

- orosz
- ég
- lap
- agyar
- lak
- ér
- ma
- ár
- rab

Ezen szavak egy egy betűvel úgy egészen dök ki, hogy ezen első betűk azt a szót adják mely most a vasutasok leghöbbs vágyát fejezi ki.

A talány minden helyes megfejtője, a ki a megfejtéshez 50 fillér csomagolási díjat mellékel, egy értékes jutalom-könyvben részesül.

Az 50 fillér bélyegjegyekben is beküldhető.

Megfejtési határidő f. évi április hó 7. A helyes megfejtést április hó 9-iki számunkban tesszük közzé.

A „Haladás“ 13-ik számában közölt talány helyes megfejtése:

Ármin uszik.

A 2 helyes megfejtőnek, kik az 50 fillért beküldötték, a jutalomkönyvet kiszolgáltattuk.

Szerkesztői üzenetek.

Muki Ne halmozzon el annyira ezikkkel!
K. R. 1. Igen. 2. Nem. 3. Igen. 4. Igen is meg nem is.

Miskolczi. Ugyan már, hogy gondolhat illet!
Több levélre jövő számunkban válaszolunk.

II. Életbiztosítási üzlet.

Negyvenkettedik évi zarszámia 1904. január 1-től december 31-ig.

KIADÁSOK.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
Forrási költségek díja	910,022	42		
Visszaváltott kötvényekért	1,446,750	46		
Hatalmasok után kifizetett kárososság	3,219,298	13		
Lejáró kifizetés díjokért	3,421,235	46		
Kifizetés díjainak díjainak	70,749	54		
Kifizetés díjainak díjainak	113,697	81		
Független levő káros és díjvisszatérítések tartaléka	298,761	40		
Független levő kifizetés díjainak tartaléka	358,331	36		
Visszatérítési díjak	461,815	59		
Helyettesítési díjak	290,236	15		
Hitel és kölcsönök, nyomatványok, ült. és egyéb költs.	940,522	11		
Tiszta díjazások	213,575	63		
Adóer	30,861	96		
Orvosi díjakért	176,796	64		
Szerzési és díjazásai költségek	1,108,119	77		
Kisorsolt díjazások tartaléka	12,000			
Behajlított díjazások tartaléka				
Díjazások ez év végén				
1904. évi nyeresemény	35,821	16		
	13,740,000	35		
	89,967,342	21		
	84,913,321	21		
	103,191,342	21		

VAGYON.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
Értékpapírok	78,361,439	kor. 43		
2,740,000 kor. b. é. magyar kir. 4%-os koronakötvények	2,740,000	kor. 43		
8,820,400	8,820,400	kor. 43		
15,640,000	15,640,000	kor. 43		
10,985,200	10,985,200	kor. 43		
9,308,400	9,308,400	kor. 43		
2,668,800	2,668,800	kor. 43		
14,000	14,000	kor. 43		
2,660,000	2,660,000	kor. 43		
500,000	500,000	kor. 43		
812,000	812,000	kor. 43		
5,315,400	5,315,400	kor. 43		
600,000	600,000	kor. 43		
28,000	28,000	kor. 43		
51,200	51,200	kor. 43		
Magyar jelzálog-bank 4%-os kölcsön 14 dró nyeres. jezo 44 koronával	4,340,000	kor. 43		
4,340,000 kor. b. é. m. jelzálog-bank 4 1/2%-os kölcsön 95 kor. 25 úttérrel	4,340,000	kor. 43		
Besztercebananya-özevöl és pisli-özevöl vasúti és. kötvény	7,970,000	kor. 43		
1,500,000	1,500,000	kor. 43		
1,000,000	1,000,000	kor. 43		
440,000	440,000	kor. 43		
90,000	90,000	kor. 43		
363,700 Lira olasz 5%-os jövedék és kamatai.	363,700	kor. 43		
Tulajdoni csoportok értékpapírjai: 130,200 kor. b. é. magyar kir. 4 1/2%-os koronakötvények és k. kötvény	130,200	kor. 43		
1904-ben esedékes kamatok				
Jelzálog-kölcsönök				
Kötvény-kölcsönök				
Vásárolt és kölcsönözött pénzeszközök				
A központi kasszába folyó számlák				
Vétel- és kölcsönkösségek és mások tartozásai				

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

BEVÉTELEK.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
A múlt évből áthozott díjazások				
Életpénz díjak: az évben kiállított kötvények után	1,887,863	58		
az előbbi évokban kiállított kötvények után	13,249,582	38		
A biztosítási díjak visszatérítésére fordított nyeresemények	70,026	84		
Helyettesítési díjak	337,682	25		
Kamat- és nyereségek	3,734,930	99		
Múlt évi nyereségek volt káros és díjvisszatérítések tartaléka	606,835	21		
Múlt évi költségvetés volt elmaradott díjazások tartaléka	368,970	76		
	104,498,754	38		

TEHER.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
Díjazások	91,065,629	kor. 69		
levonva a visszatérítési díjazásokat	2,004,907	46		
üzletszerű díjak	871,661	87		
Kifizetés díjainak díjainak	698,144	13		
Független levő káros és díjvisszatérítések tartaléka	713,007	81		
Független levő kifizetés díjainak tartaléka	298,765	40		
Ült. díjazások számlája	193,759	94		
Előre fizetett díjak 1905-1907. évekig	21,470	32		
fel nem vett nyeresemények 1903. évtől	82	85		
Kisorsolt díjazások tartaléka	12,000	—		
Visszatérítendő költségek és mások tartozásai	244,900	23		
1904. évi nyeresemény	902,521	75		
	98,806,963	38		

Gergely István,

a központi könyvezés tisztségviselője.

Ormedy Vilmos,

Erőfi Zichy Nándor.

Nemeth Titusz,

Báró Radvánszky Géza.

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

KIADÁSOK.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
Forrási költségek díja	910,022	42		
Visszaváltott kötvényekért	1,446,750	46		
Hatalmasok után kifizetett kárososság	3,219,298	13		
Lejáró kifizetés díjainak	3,421,235	46		
Kifizetés díjainak díjainak	70,749	54		
Kifizetés díjainak díjainak	113,697	81		
Független levő káros és díjvisszatérítések tartaléka	298,761	40		
Független levő kifizetés díjainak tartaléka	358,331	36		
Visszatérítési díjak	461,815	59		
Helyettesítési díjak	290,236	15		
Hitel és kölcsönök, nyomatványok, ült. és egyéb költs.	940,522	11		
Tiszta díjazások	213,575	63		
Adóer	30,861	96		
Orvosi díjakért	176,796	64		
Szerzési és díjazásai költségek	1,108,119	77		
Kisorsolt díjazások tartaléka	12,000			
Behajlított díjazások tartaléka				
Díjazások ez év végén				
1904. évi nyeresemény	35,821	16		
	13,740,000	35		
	89,967,342	21		
	84,913,321	21		
	103,191,342	21		

Méregszámia 1904. december 31-én.

	KORONA	HILLER	KORONA	HILLER
Díjazások	91,065,629	kor. 69		
levonva a visszatérítési díjazásokat	2,004,907	46		
üzletszerű díjak	871,661	87		
Kifizetés díjainak díjainak	698,144	13		
Független levő káros és díjvisszatérítések tartaléka	713,007	81		
Független levő kifizetés díjainak tartaléka	298,765	40		
Ült. díjazások számlája	193,759	94		
Előre fizetett díjak 1905-1907. évekig	21,470	32		
fel nem vett nyeresemények 1903. évtől	82	85		
Kisorsolt díjazások tartaléka	12,000	—		
Visszatérítendő költségek és mások tartozásai	244,900	23		
1904. évi nyeresemény	902,521	75		
	98,806,963	38		

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

Báró Harkányi Frigyes,

Jeney Lajos,

Steiner Jenő

életbiztosítási könyvvívő.

PÁRTOLJUK A MAGYART

Legfinomabb kivitelű,
igen czélszerű villany-
világításu

**zseblámpa
csak 3 korona.**

Teljes dohányzó készlet
csak 5 koronába
kerül és pedig 1 finom
u. tajtékpipa kínai ezüst
foglallattal, 1 hozzávaló
pipaszár, 1 czélszerű
dohányzsacskó, 1 gyufa-
tartó, 1 tajték szivar-
szopóka, 1 szivartárca,
1 házi pipa szárral
együtt, 1 tajték szivar-
szopóka, 1 szivarvágó,
1 szivarhamutartó, 10
darab összesen.

4 és fél kiló, körülbelül
50 drb különféle illatu
finom pipere szappan
csak 5 korona.

s vegyünk csakis Magyarországbán.

Egy nagy amerikai gyár tönkrejutása
folytán azon helyzetbe jutottam, hogy az alatt
felsorolt 40 darab **szabadalmazott amerikai**
ezüst árukat mélyen leszállított áron, **potom**
6 frt 40 krért szállíthatom bárkinek és pedig
6 drb amer. szab. ezüst asztali kés, valódi
angol pengével,
6 drb amer. szab. ezüst evővilla egy darabból,
6 drb amer. szabad. ezüst evőkanál,
12 drb amer. szabad. ezüst kávéskanal,
1 drb amer. szab. ezüst levesmerítő kanál,
1 " " " " tejmerítő kanál,
6 " angol „Viktoria” pohártálca,
1 " remek asztali gyertyatartó.

40 darab összesen csak **6 frt 40 krért.**
Ezen tárgyak ezelőtt 40 forintba kerültek.
Az amerikai patent ezüst egy teljesen
fehér fém belül is, **melyért jótállást vállalok.**

Megrendelhetők utánvét mellett.

Neumann Józsefnél

Budapesten, VIII., Örömvölgy-utca 16.

Konyhakészlet

5 darab solingeni pen-
géjű kés és 1 darab
szeletelő villa csak
4 kor. 50 fillér.

6 darab zománczozott
fazék és 6 darab lábas,
különböző nagyságúak
csak
5 kor. 90 fillér.

Egy valódi

Roskopf óra

két évi jótállás mellett
csak

5 korona.

6-12

Ki akar
altiszti vizsgát tenni?

Az rendelje meg lapunk szerkesztőségében
a legjobb

altiszti vizsgára előkészítő
kézi könyvet,

mely könnyed modorban s élvezetes elő-
adásban, lehetőleg rövidítve, tartalmazza az
egész vizsgaanyagot.

SZÜTS JENŐ

eddig megjelent könyvei lapunk szer-
kesztőségében megrendelhetők.

Szivtörténetek, elbeszélések 2 K

Beteg emberek, elbeszélések 2 „

Vérnyomok a hóban, regény 2 „

Pokol, regény 2 „

A szerelem csődje, regény 2 „

Lapunk előfizetői bármelyik könyvet

egy korona

kedvezményes áron megszerezhetik.